

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6428/2021
02.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Протић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Злоколица, адвокат из ..., ради раскида уговора и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1186/20 од 14.05.2020. године, у седници од 02.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1186/20 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5951/18 од 04.06.2019. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за раскид посредничког уговора о купопродаји возила закљученог између парничних странака 04.05.2006. године, и да се тужени обавезе да тужиоцу накнади штету у износу од 8.300 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са припадајућом каматом од 04.05.2006. године, а по ступању на снагу Закона о затезној камати да му исплати камату прописану тим законом. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 83.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1186/20 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је тужилац обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од још 56.700,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11). Наиме, наводима ревизије указује се на погрешну примену одговарајућих одредаба Закона о облигационим односима, и да нису примењене одредбе чл. 20. и 34. став 3. Закона о основама својинско-правних односа, али се заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се посебна ревизија не може поднети, а не указује се на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 20.05.2009. године, а вредност предмета спора је 8.300 евра.

Како је наведена вредност предмета спора мања од 40.000 евра у динарској противвредности, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**